

Puczu, swojeho Mena dla. Bože Mena, to rjeka Boža Mudrosz, Wschehomoz a Dobrocziwosz, bjesche so we Davitowym Žiwenu a na jeho Wutrobi jara šawnje pschekrašnilo. Wón, kiž bjesche njedy jako Pastyr sa Wozami khodžit, posdžischo s Krouu a s Szeptarjom pyschenu na kralowskim Throni šedžischo, wón, kiž bjesche njedy česchkich Rjehow dla wulki Stysk we Šwjedomnju sacžut, možesche posdžischo spjewacz: Kneže ty mi woda tu Skosz mojich Rjehow. O, po kak dziwnym Puczu bjesche Boh jeho wedk, kak dobrocziwje bjesche wón jeho Duschu wofschewit! Nedyrbesche wón s hnutej Wutrobu spjewacz: Khwal teho Knesa moja Duscha, a nesapomn jeho Dobrotow!

A je da Žadnu bes wami, kiž by pschi kedžblivym Wopomnenju tych dotalnischich Puczow swojeho Žiwjenja runy Wopor wutrobneho Džaka piched Božim Woblecžom wotpoložicž nedyrbjal? O, wopomncze jeno, šhto ton Knes nad Kóždym wót was činil je! Wón je was wot macžerneho Žiwota šem fastarak. Nasy a šwabi wy na Šwjet pschindžeschcze; neby ta Šhtunda wascheho Naroda smolom tež sasy ta Šhtunda wascheje Ššmercže byčž dyrbjala, dy by was Boža Lubosz na Semju newitaka? Ale laj, Boža Lubosz wobda waschu Kolebku hižom s Pscheczelemi, kiž was lubowachu, jako šwoje Žiwenje; wona položil was do Rukow lubošiw e Macžerje, kiž so wodnjo a w Nozy šwami noschesche; wona šwjasa was na Wutrobu starošiweho Nana, kiž rady sa was džjetasche a kóždy Kusč Khljeba šwami džjelesche. Wona pschepadži was psches Kupel šwjateje Čhčenzy do teho šbožneho Kralešwa teho, kiž

czishezane pola Ernst Moritz Konse.